

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 104 korona.
 Fél évre 52 korona.
 Negyed évre 26 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Heti strófák.

A DVSC.

Miután a vasutas csapat,
 Abból kifolyólag, hogy a vasutnál
 200 százalékkal emelték az árakat
 Kéjesen bólogat,
 S a tavalyi DTE. mérkőzésel szemben
 200 százalékkal emelte a gólokat,

Elkesernyelve

Távozott a győzelmében biztos

Nyelve.

A DEAC. mérkőzésen elvesztve

Eszét,

Beszedte a DEAC. által készített bajnoki

Kefét.

Nyilatkozzék tisztelt DTE.

Hogy a pléhet,

Melven a bajnokságról lecsuszott

Honnan VTE.

Hiába hivatkozik,

Hogy ez meg, az hiányzott,

Legsugom ime okát,

Terestény irányzat.

elszólítom Kardos szinigazgató

Írat,

linek milliói vannak s mégsem

Mulat.

Bár kivesszi részét a földi

Jókból

Küldhetne a waggonlakóknak

Vagy százezret a

Milliókból!

Azt irta minap

Egy debrcenei lap,

Hogy egy szögedi mérnök,

Föltalálta a fümöt,

Amelyök bőszeznök

Várjuk tehát

Epedön,

Hogy végre beszélő párokat is lássuk a

Lepedön.

A vénasszonyokat

Sosem szerettem,

S ha csak tehettem kerülve

Kerültem.

S most, hogy ily gyönyörű

A vénasszonyok nyara én is

Bedültem.

A meleg szeptemberi napsugárban

Fürdöm,

Nekik eddigi multjukért megbocsátásomat

Küldöm.

Hetes legény.

Színházi pletykálokodás

Küster Irén, a ballerina, a Cigánygrófnéban egy csapásra meghódította a közönséget. Hogy úgy mondjuk, azonnal beletáncolta magát az emberek szívébe. A rajongó fiatalok azonban bánatosan vették tudomásul, a ballerina már asszony. A legnagyobb ritkaság a táncművészet egén, hogy ballerina, — nem mondjuk hogy soha, de hogy ilyen korán, fiatalon — férjhez menjen. Egyszerűen nem szeretnek férjhez menni a ballerinák. De Küster Irén ebben kivétel. Férje Rohonczy Mihály, a társulat bonvivántja. Így aztán előfordul, hogy a ballerina úgy táncol, ahogy a férje énekel.

A rossz illetve a szörös nyelvűek azt beszélik, hogy Szalma Sándor, a tenorista, állandóan parókat visel. Egy társaság fogadott is erre. Hogy a fogadást eldöntsék, kiküldtek egy ifjút, lesse meg Szalmát a borbélynál. Az ifju hosszas kutatás után visszatért. A többiek lázasan kérdezték:

— Na, széna-e vagy szalma?

— Az ifju lemondóan válaszolt:

— Szalma otthon borotválkozik és otthon — nyiratkozik.

Nagy baj a színháznál, hogy nem jött meg a primadonna Budai Ilona, pedig felvett Kardos igazgatótól 15,000 korona előleget. A múlt héten aztán megérkezett — az előleg. Budai Ilona visszaküldte a 15,000 koronát. Egy újságíró, ki állandóan előlegből él és már januárban a decemberi fizetését veszi fel, — felsóhajtott:

— Mi mindenre nem képesek ezek a primadonnák. Ki hallott már ilyet, előleget visszaküldeni. Mennyire züllött a mai generáció.

Kapálás közben,

- Mit csinál komám?
- Kapálok pipadohányt.
- Hát kend komám mit csinál?
- Pipálok kapadohányt.

Kin-rimek.

Ez a házőrző	vén eb
Nagyapónál is	vénebbb.
Mért lehangolt	maga Valér?
Talán nem volt	ma gavallér?
A némethöz	magyar osan
S pofon keni	magyarosan.

Vigye!

rossz nyakkendőit
Rakóczy u 23. alá,
ott ujjá alakítják !!

Dal.

Az életem tengetem
Csendesesen.
Mert fizetésem fix
És aztán nix.
Nekem elsejón délig van elseje
És aztán üres a zsebem belseje.
Délután négykor 15-öt —
És este nyolckor 30-at irok én,
Ameddig birom én.
A napnál ebédelek
S a holdnál vacsorázom
S mondani sem merem,
Hogy a napközbeni evést
Nem ismerem.
Ruhám kopott,
Cipőmnek talpa rongy
S üldöz a gond.
Az árak napról-napra,
Mind magasabbra szállanak
S ekkép a megélhetési viszonyok
Velem arányban nem állanak.
Nem beszélek fűtőanyagról,
Mely engem teljesen elhanyagol.
Nem szólok tejről, vagy tojáról,
Szóval megannyi rossz szokásról,
Csak arról szólok, ami lehetetlen,
Hogy a kenyereink ehetetlen.
S hogy a lisztet drágán veszem,
Mikor belőle készült kenyereim eszem,
Megáll az eszem.
Megáll és vár egy szebb, egy jobb jövőre.
Nem holnapra — mondjuk jövőre,
Mikor az ég tán ismét rám tekint
Megint.
Remélem, hogy még megérem
Ezen időt én sirásó dalnok,
Jelenleg fenti viszonyok közt tengődő
Állami hivatalnok.

Hetes hivatalnok.

Kifogás.

- Fiam! legegészségesebb ital a víz!
- Hát akkor tata miért iszik bort?
- É... Én...? Én megakarok halni.

Be a Villámba!

Mindenki, akinek jó ötlete, akinek humoros esete, akinek nevetető készsége, akinek finom csipkedni valója, akinek jó vicce van, — küldje

Be a Villámba!

Bugyi Sándorral

betegsége szimulált a felesége előtt.

Hát még így se' jártam, mióta az óromat a ligemen viselem. Nem volt egy huncut veres krajcárom se vasárnap, a méz-kemence meg roppant ígét, hát gondoltam egyet, hogy a vin hóggy előtt betegnek teszem magamat, hát ha akkor jobban hozat egy kis tüüt.

Ugy is lett, ahogy kigondoláztam a dógot. Azt mondom a vin hóggynek, hogy te Sári, hozassál egy kis bort, mert én mingyár neki u'rok a nagy tüükörnek, clyan lázzam van.

Megröknyödött oszt Sári, meri mingyá' hozott egy liter bort. Azt mongya osztán, hogy ígyak belőle, ü meg addig átszafad a szomszédasszonyír, hogy komendájják a betegségekre valami orvosságot.

Elment oszt a vin hóggy, én meg úgy röbögtém, mint egy komédiás. Mire visszajött, hát akkorára meg is ittam az egy liter bort.

De hát osztán most jön a java a jállknak. Sári valami vin asszonyt hitt el, az meg azt monta nekem, hogy újjeek fel a patkára, oszt 9-cer mossam meg a lábomat hideg vízzel.

— Nem kell nekem semmit se csinálni néném-asszony, hanem egy kis bort hozzik, oszt majd rendbe jövök én azután.

Addig kapacitáltak osztán, hogy még is fel kellett ülni a patkára. Sári meg meg'nt hozott egy liter bort, én nekem osztán nem is lett semmi bajom, mikor megláttam Sárinál a két liter bort, hát elkezdtem irtóztatóan nevetni.

Tudta osztán mingyá' Sári, hogy becsaptam, mer elkezdett irtóztatóan kiabálni, hogy becsaptál te rabló, zslvány, még mióta együtt vagyunk így még nem játszottál ki vélem, hanem ezt megkeserülöd, nem fogsz enni két napig semmit se.

Mondtam osztán Sárinak, hogy ha s'ipen kirek tülle egy liter borra valót, hát tudiam, hogy nem ad, ezir osztán kitelen vótam cselhe' folyamodni.

De a vin hóggy azir csak kiabált! En meg osztán befogtam a talyigába a szürkét oszt kimentem Tutyi fíjammal a tanyára. Hanem osztán még másnap is nevettem, hogy becsaptam Sárit. Gyeki a feki ezt a pízetlen világot.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Vedd elő...

Vedd elő a rozsdamart
Tárogatót, — igyunk Pajtás!
Botthán apó akarja így,
— Legyen ez egy vig áldomás!
Tüzet raktak fejünk fölé,
Élesszük hát azt a tüzet!
Elsirja majd tárogatónk:
Búcsú üzeneteinket.

Fogodom, hogy meg is hallják
Ott az elrablott végeken! ...
S megszületik a Jövendő
— A másik új évezreden!
Nesze pajtás, kuruc pajtás!
Régi hangszer ... rege róla ...
Sirjon sirjon föl még egyszer,
Az a híres kuruc nóta! —

Ifj. Radványi Sándor.

Arább tojják a zórát!

A „Máv.“ igazgatóság jelenti, hogy ekkor meg akkor a nyári időszámítás megszűnik, illetve az órákat 3 órától visszaigazítják 2 órára.

Ez mind nagyon szép lenne ilyen simán, ahogy a rendelet hangzik, csak hogy sokan félreharangoznak ám a rendelet értelmezése közben. Pl.: Vitatkoztam egy bácsival, aki sehogy sem tudta felfogni, hogy hogy lehet az „Időt“ igazítani. Magyaráztam neki, hogy az „órát“ igazítják, nem az „időt“. „Nna neki ugyan a nemtomki se' fogja bemagyarazni, hogy a jó Isten rengyibe belelehelessik avatkozni“. „Osztán — folytatta — jó lesz ha a zur nem macskázik „Megtett“ emberrel — alásszógája! — Püff neked Sanyi, azért ugyan vitatkozhattál! (Ejnye, hát nem elárultam neveim egyikét! Na de már is van „Sanyi“.)

Ha olcsón akar hirdetni, hirdessen a
Szabadalmazott hirdető táblákon
Főposta épület. Piac-u. 87 sz.
Iroda: Piac-utca 89. sz., udvarban
Egy hirdetés naponta csak 3 korona.

**ZONGORA HANGOLÓ
GÄRTNER**
Széchenyi-utca 15. sz. alatt

Kellemes és kellemetlen kérdések.

E rovatban közöltékért az vállalja a felelősséget, aki elolvassa.

Mondja, kedves Pöstyéni Alsó János, fő hadsereg szállító ur, adnak már egy kiló szöllőt 2 koronáért Sámsonban?

Mondja, kedves Nanóka, jó volna még táncolnia a „Kőrösi lány“-ra a csárdást? Kérdi egy bájos szomszédja.

Mondja, kedves M. Jenő ur Nagylétán. Melyik édesebb önnek, Pesten a görög diunye, vagy Létán a tánciskolai cukor?

Mondja, kedves K. Bözsike Nagylétán, még mindig édes az a tükörrre írott cukor?

Mondja, kedves Szepessy tánc és illemtanár ur, mióta vállal kerékpárjavításokat is a tánciskolájában? Kérdi a kis uncut.

Mondják, kedves Dobi Bálint és Czutor Endre urak, gaz, hogy a pap banketten 10-10 töltöttkáposztát fogyasztottak el? Kérdi egy bámulójuk.

Mondja, kedves Mezei és Máté pt. tiszt urak a 2-ös ostárról, egyformán mérték széjjel a pacalt?

Mondja, kedves Ouedy üveges mester ur a Péterfiáról, zereti-e még a csirkéhuszt? Kérdi egy barátja?

Mondja, kedves K. E. kisasszony és N. ur a Kórház tcáról, esőért vagy hóért énekelnek-e minden este?

Mondja, kedves D. G. ur Püspökladányból, miért jár ly sűrűn Debrecenbe? Talán unalmas Ladányban, avagy csak Debrecenben vannak szép lányok. (Egy püspökladányi aba.)

Mondja, kedves Dénes Sándor fodrász ur az Augusztóból, ugyis mint fiatal, ambiciózus méhészmester, megállította-e már, hogy mi különbség van a méh és a darázs között? Kérsi egy méhészt.

Mondja, kedves Szatmáry Gábor ur az Augusztából, szittal ugy is mint fiatal, hogyan lehet telefon nélkül lefoglalni?

Mondja, kedves G. Irmuska kisasszony az Árpád térről, igaz, hogy önnek jobban tetszik a szőke, mint a barna? Kérdi egy fiatal ember, akinek fontos ezt tudni.

Mondja, kedves Györfy Péter tanító ur, Balmazújvárosból, a pap-beiktatáson a templomba, mint főrendező, miért nem vitte el otthonról a kerekasztalokat, hogy lett volna az önkénteseknek mire leülni és így nem kellett volna a rendes diplomásokat kiszorítani.

Mondja, kedves Kér Lajos, football center ur Derecskéről, miért rugta maga vasárnap a labdát a kapu felé, mert nem a kapuba? Talán félt, hogy megüti a kapust? Kérdi egy barátja.

Ugyan kedves komám, Földesi Béni, a Korponai utcából, mióta lettél olyan büszke, hogy még nem is köszönsz? Egy jó komád.

Mondja, kedves Budaházy Zoltán ur Nyirábrányból, elég időszerűnek tartotta a meghívást mult hó 29-én, a kabaré megkezdése előtt 5 órával? Kérdi, aki kérdi.

Mondják, kedves Tarka és Veres urak Nyirábrányból, mióta lettek önök Veresek és Tarkák? Kérdi egy icici lány.

Mondja, kedves Bányay József, csizmadia mester ur, nem nehéz olyan vastag láncot hordani? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Miklós Béla ur, ugyis, mint orvostanhallgató, ismeri már az összes tennispályákat? Kérdi egy leányismerőse.

Mondja, kedves Siketh Jóska, főgimn. 8. o. t. Hajduböszörményből, honnan fuj magának a Széll?

Mondja, kedves Sz. M. urleány a Diószogi utcából, még mindig az a kedves nótája: „Elmehetsz már kapum előtt“?

Mondja, kedves Szántó számtanácsos ur, igaz, hogy Bardócz Béla urral lehet a legjobban kijönni?

Mondja, kedves Markovics József ur a Helyivasuttól, talán akkor is haragban volt azzal a bájos kis lánnyal, amikor kisiklasztotta a vonatot? Kérdik, akik látták.

Mondja, kedves Török Béla, nehéz szívedel vált meg Derecskétől?

Mondja, kedves Mustó Sanyi, igaz, hogy a biliárdban a maga Ziccer lökése nem mindennapi?

Mondja, kedves Zsenike kisasszony, a Csapó utcai bazárból, nem találta meg még azt a követ, mely a mult szombaton délután leesett a szivóról? Kérdi egy asszony.

Mondja, kedves Feldmann szabó ur, megkapta multkor azt az ígért töltött káposztát?

Mondja, kedves K. Vilma kisasszony, a kolóniából, a jövődöbéli vőlegénye felől miért szerez információkat minden szerdán és pénteken a Virág utcai jósnőnél? Kérdi egy vetélytársnője.

Mondja, kedves Pataki Sándor gyógyszerész ur, a karmolás ellen mi használ a legjobban? Kérdi egy ember, akit megkarmolt a macska.

Mondják csak, szoboszlói football sport urak, maguknál az a divat, hogy spárgát húznak kaputetőnek?

Mondja, kedves Klein Gáspár, gimn. 8. e. tan., tényleg igaz, hogy ön, mint jeles fizikus, azért jár annyit Szoboszlóra, mert ott a delej-magnetizmust és az elektromosságot reális uton lehet tapasztalni?

Mondja, kedves Kemény ur, miért akarja a megfőtt kolbászt minden áron megosztani barátjaival, talán bántja a lelkiismeret?

Mondja, kedves Barna József ur a Homokkertből, hogy lett az egyik sétatotja?

Mondja, kedves intim társaság a Hatvan utcából, tényleg gyorsvonaton rándultak ki a Pallagra?

Mondja, kedves Szeiter János ur, a Zsák utcából, milyen befolyással van az ön életére az a Zugó utcai rácsos ablak?

Mondja kedves Lőrinczy József, kedves barátom szokott-e a nagycseréi csöndes magányában arra a szöke leányra gondolni.

Mondja kedves (Hofberger) Halmos Miksa pesti zongora művész ur, hány tucat fehérneműt hozott magával, hogy olyan pedáns a fehérneműjére? Es hány marad Pesten?

Mondja kedves N... Juliánna, é demesnek tartja a Halmos Miksával szemben való bocsánat kérését? Ugy gondolja, hogy ezután még több 50 koronás csokor és piskóta csomag stb. fog érkezni számára?

Mondja kedves Herman ur a kalapüzemből, még mindig éneklí, (hogy látni akarom).

Mondja kedves Darvas Miksa cukorkás ur, hogy lehet az, hogy maga DKASE-ista, a fia pedig DTE-ista, miért nem egy párton vannak? (Kérdezi egy nagyon jó ismerőse.)

Mondja kedves M. Sándor ur Nagylétáról, hogy mulatott a legutóbbi polgári balban az asztallal?

Mondja kedves fodrász seged ur a Rokonál József üzletében Derecskén, mennyiért adná has onbérbe azt az elsőosztályú finom köpenyegét. (Kérdezi egy jó barátja.)

Mondják kedves boldogkerti legények, hányan akarnak egyet megverni? (Kérdezi egy kíváncsi.)

Mondja kedves Tóth Sándor ur a Boldogkertből, miért lógott meg vasárnap este az Apollóbol? (Kérdezik akik látták.)

Mondja kedves N. Bözsike a Kinizsi-utcából, a mulatkor a nyilastelepi mulatság után miért is sirt magácska a spájzban? (Kérdezi egy ott alkalmazott.)

Mondja kedves Hübner Károly ur, hogy áll már a száz-ezer koronás bélyeg gyűjteménnyel? (Kérdezi egy szenvedélyes bélyeggyűjtő.)

Mondja kedves Dull László ur, mióta oly nagy kedvelője a karikatúrának?

Mondja kedves Hollós János Máv. vonattékező ur, mióta lett kedves nótája a Osicsóné galambom?

Mondja kedves pénztárnokné nagysám a Csokonai-színháztól, még mindig csak érdemre lehet jó jegyet kapni a karzatra? Es mivel nem erhetném meg a kegyet, hogy én is kaphatnék már valahára jó jegyet? (Kérdezi egy protekció nélküli, soha jó jegyhez nem jutó.)

Mondja kedves Tóth Andor állomástőnök ur, szép élet a civil élet? (Kérdezi egy tisztelője.)

Mondja kedves Pikó József bőrgyáros ur, igaz az, hogy minden pénzét áruba fektette?

Mondja kedves Gobos Dániel festőművész ur, tényleg magas pályát futott be?

Mondja kedves Labancz kersk. isk. tanár ur, elkopott már a fapapucsá?

Mondja kedves Manc'ka, mennyibe került az a „Virágkosár”, amit saját magának vett?

Mondja kedves Fischer Muki reggeli fizető a Magyar Királyban, igaz hogy magának ezer éve ilyen szerencséje van?

Mondja kedves Mandel Pali mikor indul már? hiszen minden nap hatszor bucsuzik.

Mondja kedves Véghváry Jós'a a Csapó kertből, mióta a nótája, hogy „Csárdai fáj, de azért nem halok bele. (Kérdezi egy kis lány.)

Mondja kedves Haász vasúti vendéglős ur, igaz, hogy elpályázik?

Mondja kedves Sófalusi Sándor tanító, igaz, hogy ön nagyszerűen táncolja a „Vajszkepe”?

Mondja kedves Kovács Sándor mészáros ur, ön azt tarja ta'án, hogy igérni uras, megtartani parasztos”. (Kérdezi egy érdektelen fél.)

Mondja kedves Ring Ferenc ur a Hungáriából, miért akarja mindenáron a Marci bácsi házát elfoglalni?

Mondja kedves Stankovics Sándor ur a Hungáriából, es-ténként hány az üveg a borból, ötödik? Teremt uccse becsüllettel működik.

Mondja kedves Glück Béla ur, mint a fűtőházi fiókműhely irodavezetője, nem sokalta a tandíjat amit öntől Kozacsek Géza fűtőházi magyar nyelv tanításra kért?

Mondja kedves Horváth Sándor mozdonyvezető ur, megtanulta-e már biztosan kezelni a W sin'house' gyorsféket? (Kíváncsi reá Nyulasi János Wesing oktató.)

Mondja kedves Rózi kisasszony, a mult hetekben mikor otthon légtornászot, miért nem függönyöztött be? (Kérdezi egy bekukucsáló.)

Mondja kedves Veréb Lajos timár maiszter ur, igaz, hogy a neve napján a cigány primás poszkájába 10.000 koronást ragasztott?

Mondja kedves i raelita hitközség a pólmaházakban miért számoztak meg a padokat kretáival? Hogy a jegynélküliek le-leöröhhessék?

Mondja kedves Klárics József (a vagongyárból), nem hívősek e az éjszakák a kolónia zenepavlonba. (Kérdezi egy kabai.)

Mondja kedves Nagy Lajos fodrász ur a Deák Ferenc-utcából, hogyan tört be a tüör? (Kérdezi egy vendége.)

Mondja kedves P... né ő nagysága a Vigkedvő Mihály utcából, igaz, hogy olyan cserépkályhát állított be a szobájába, hogy a teteje a háztetőn buvik ki? (Kérdezi a i utánozni akarja.)

Mondja kedves Tóth Gyula szijgyártó ur, jól esik a reggelije, hogy nem az a szöke leány viszi?

Mondja kedves Horváth Gábor hentes mester ur, jól vágott-e be a barak vásár? (Kérdezi egy jó ismerőse.)

Mondja kedves dr. Vadis'n ur a Péterfia-utciról, miért nem jár már ön a Percel cukrászdába?

A Villám regénytára.

A balmazújvárosi aranytyuk.

Baromfi-regény két kötetben párjával.

— Folytatás. —

Scherloch Hochmec, amint hallotta a Kristály kabaréból hallatszani a vig nótát:

„Édes aranyos kis tyukom, drága csib kém
Halkan a füledbe sugom, főzve vagyok én”.

megrántotta Pinkerton vállát:

— Ide bemegyünk, nyomon vagyunk, szólott. Itt lehet balmazújvárosi aranytyuk titka.

Beléptek elszántan, sötétben a világos helyiségbe.

Egy barna csoda libbeat elbűk, megcsipte Scherloch Hochmec állát:

— Szervusz Palikám. De régen nem voltál itt!

— Őszetévész egy sertéskereskedővel, sugta Pinkerton febe a nagy detektív.

— Honnan tudja, hogy sertéskereskedővel, kérdezte Pinkerton.

— Nagyon egyszerű. Angliában mindig hajós kapitányal tévesztenek össze, itt pedig sertéskereskedővel. Ez nem fontos, fontos csak a mi ügyünk. Hanem térjünk a tárgyra. Nyilván meg kell tudni az igazságot.

— Hogy van drágám, kérdezte Scherloch a barna csodától.

— Megmondom 50 koronáért, hangzott a válasz.

Scherloch szó nélkül átadta a pénzt és megjegyezte:

— Lásd Pinkerton, milyen könnyen meg lehet itt tudni minden.

— Malagát isztok gyerekek, vagy pezsgőt, közeledett feljük egy másik hölgy.

— Mind a kettőt, szólott Pinkerton, kinek nagyon tetszett a dolog.

Záróra felé már úgy berugtak, hogy Scherloch Hochmec elejtette a nagy feladatot a balmazújvárosi aranytyuk titkának felderítését, hanem megtanulta azt a nótát, hogy „Édes aranyos kis tyukom, drága csibikém.” Este visszatért Angliába folytatón ezt a nótát dudolta.

Folyt. köv.

Egy borzasztó vers.

Engem egy ősz inte
Hogy legyek őszinte
Ő szinte őszinte.

Cigaretta hüvely	5 K-tól
Papír szalvéta, 100 drb	16 kor.
Székreny papir " "	75 "
Cukornélküli befőzés könyve II "	"

Azonkívül a legkitűnőbb regények kaphatók

ANTALFFY-nál

Debrecen, Szent-Anna- és Varga-utca sarok.

Hajdusági anekdota-kingstár.

A legjobb anekdota beküldőjének 100 korona tiszteletdíj jár.

Aki a honflakat csufolja.

A debreceni Kossuth-szobor előtt nagy ünnepséget tartott 1919. március 15-én az egyetemi ifjuság. Fellépett egy diszmagyarba öltözött ifju a szobor talapzatára, kirántja kardját és szavalni kezdi:

— Talpra magyar, hi a haza!

Egy ember alulról a tömegeből rávágja:

— Itt az idő most vagy soha!

— Itt az idő most vagy soha! — szavalja a fiu.

— Rabok legyünk vagy szabadok! — mondja tovább a pasas.

Kinos percek voltak. A jogász nem jött zavarba ugyan, de az ünneprontó ember folyton mondta előtte a sorokat. Már-már olyan jelleget öltött a dolog, mintha alulról diktálnák a szavalónak a költeményt.

A jogász azonban feltalálta magát. Mikor ugyanis a „sehonnai bitang ember” kezdetű strófához értek, a szavaló ifju kinyújtott ujjával az ünneprontóra mutatott és rákiáltott dörgő hangján:

— Sehonnai bitang ember!

Erre az ember a tömegeből megszégyenülten hallgatott el.

Beküldte: Karulusz.

Német órán.

— Kovács! Hogy mondja németül e szót, hogy „Tó”

— . . . ö . . . d Pferd . . .

— Pferd? Az nem tó, hanem ló.

— Igen, igen tanár ur, csak egy betűvel megbicsaklott a nyelvem.

„Meteor” mozi. Booskai-tér 10.

Ma 1920. évi október hó 3-án, vasárnap

A FÉLSZÜZEK

Marczel Prévosi regénye 4 felv. Csak 16

éven felülieknek. — **Scherlock Holmes**

nőszül, vígjáték 2 felvonásban. ::

Előadások kezdete d. u. 3., 5., és 9. órakor. — Pénztárnyitás: délelőtt 10 órakor. — Helyárak: páholy 10 K, lenttartott hely 8 K, I. rendű ülőhely 6 K, II. rendű ülőhely 5 K, III. r. ülőhely 4 K

Nincs többé öregség!

Steinach

professor, egy nagyírű bécsi tudós, nagyszemű felfedezéssel lepte meg a világot. 16 éves asszonyok és 87 év körüli hajadonok évezrede: álmaikat váltotta valóra abban a szerencsés órában, mikor feltalálta a megfiatalítás módját. Erősen könnyű operáció az egész, sőt sok esetben csak röntgen és semmi más és — fiatal az ember.

Vannak, kik már próbát is tettek vele, „biztos forrás”-ból tudom például, hogy: Megoperált egy 96 éves fiatal embert és oly szépen sikerült, hogy újból be kellett iratni az elemi iskolába, mivel még nem mehetett másfele tanulmányai miatt.

Egy másik esetben egy 129 éves menyeeskén hajtottak végre hasonló eredménnyel operációt — ez egy hónapja történt, — de még csak most kezdi gögicsélni, hogy: Pápá, Mámá adá cicit — oly cukros, oly édes kis baba lett...

Egy szegény 40 éves asszonykával kissé megjárta a férje — mert még elég fiatal volt a Matuszálemhez — s így hába keresték a műtőasztalon az operáció után... Már-már öngyilkos akart lenni a férje, mikor beront hozzá az apósa, hogy hozzon rögtön szülésznőt és hivatja a felesége, most születik újra...

A „Steinach és v'déke” tudományos szaklap közli: „Egy gazdálkodó felment Pestre magát megifjítani és mivel ott még igen primitívek voltak a tapasztalatok a „Pubertás-mirigy” eme operációját illetőleg, tulságos lett kissé az eredmény és a gazdálkodóból nem maradt más, mint, egy gondolat az apja fejében”. Vannak, kik e hírt fenttartással fogadják.

Egy nő, kít már négy ízben operáltak vissza 16 éves korára, azon ajánlattal fordul a jobb módú gyermektelen házaspárokhoz, hogy 7 azaz hét házasságából származó 49 szóval negyvenkilenc legjobb egészségnek örvendő gyermekei közül örökbe adna 10—15 apróbbat. Ajánlatokat „Mindent a hazáért” jelígre kér.

Legújabb Bukaresti hírek szerint Tudosesku professor felbuzdulva Steinach sikerein — az állam támogatásával — azon fáradozik, hogy a felemészített liszt, zsír, cukor és fontosabb élelmi cikkek „pubertás mirigy-eit felfedezze és ezáltal a „Megifjítás” szabályait értelmében újra liszt, zsír, cukor stb.-vé operálhassa, mely eljárás, ha sikerül, úgy meg lesz oldva a „többtermelés” már-már katasztrófaírássá váló kérdése és 4—5 operáció után óriási leteleleg fog exportra szorulni. A sikerhez sok reményt fűz a Szomorú Fűz.

(K—ék—tó).

Kedves Villám!

Tudja Ön azt, hogy nagy áldozatot hozott Magyarország zsidósága a külföldi zsidósággal karöltve, amidőn egyetlen szóra két millió 500 ezer hosszunapról maradt gyertyavéget felajánlott a haza oltárára.

Tette ezt azon reményben, hogy a honatyák szemét elvakítsa és az örök világosság fényeskedjen nekünk keresztényeknek.

Tisztelettel:
Ravaszka Móricz.

Nagylétai strófák...

Mariskám, Mariskám
Szeretem Önt végtelen
Hogyha vacsorára hívna
Nagyon jót tenne velem.

Mert be vallom őszintén,
Hogy kegyetlen éhezem.
Éhes vagyok friss tésztára
Bőjtölök, de nehezen

Azt is megmondom előre
Miből álljon a menü
Mézes tészta, tánc, grammafon
Az Ön csókja nagyszerű.

Kis Mariskám, drága szépem
Hassák Önt meg dalaim
Könyörű jön kérem szépen
Egy éhező Muzsrfiu.

Kesergi: GY.

Szerkesztői üzenetek.

Dühös olvasó. Ne tessék ránk oly n dühös lenni, hogy felemeltük a „Villám” árát 3 koronára. Inkább legyen dühös papíryárosokra, hogy olyan drágán adják a papírost. Még így is a Villám a legolcsóbb vicclap az egész országban. A többi mind 5 és 6 korona. No hit nincs igazunk?

Ügyes. Hogy L. Anna kisasszony kihez szeretne férjhez menni, keresztényhez-e vagy zsidóhoz, nem tartozik ránk. E sorok írója nem megy zsidóhoz — még gallért vásárolni se.

N. Erzsike. Nagyon sajnáljuk, hogy La atos Pista szíve a Lónya-utcán annyira fáj azért a kis barnáért, de azon igazán csak az a kis barna tud segíteni. A szívfájdalmat csak hasonló szenvi uton lehet gyógyítani.

Toth Mariska. Verse lángoló hazaszeretetet mutat, de kezdetleges.

Karulusz. Mind bevált. Jönni fognak.

Egy bator talán. Ezzennel üzenjék el a vasuti postára hogy a vén kappan nem tud kukorékolni!

Munkatárs. Nem is olyan rossz gondolat, ha F. G. kisasszony bélyegeken gyűjti a hozományra való. Springer utyis mint bélyeggyűjtő biztosan elveszi!

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Kalapok	Beliczay kalapos
Javítását,	Plac-utca 38. szám alatt
Panama és szalma-	a főposta
kalapok tisztítását	mellett.
jutányosan eszközli	

Minden szó ára az elolvasás, vastagabb betűkkel nyomott szót kétszer kell elolvasni.

APRÓHIRDETÉSEK.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban, v. 0 posta útján is. 0 0 0 0 0

ELŐSERÉLNÉM

kiismeretemet világhírre a kiadóba.

DINNYE

Madárijesztő és kisasszonyok és más mesék. A dinnyeban lehet érlelni.

KIS

szépen díszített utak naponta. A Jánossy Ernő utca mérnök adány.

ELŐSERÉLNÉM

szépen díszített ruhák. A Jánossy Ernő utca mérnök adány.

A KALAP

szépen díszített ruhák. A Jánossy Ernő utca mérnök adány.

Aranyigazságokat

mindenféle arany köpéseket legmagasabb áron vesz, grammjéért hetven koronát fizet

Steiner Mihály,
Hatvan-utca 2. sz alatt

Bözsi ne sirjon

Hegedüs és Sándornál,

hanem

Antalfy Józsefnél

Varga- és Szent Anna-utca sarkán, leszállított áron kottával.

KERESTETNEK tenoristák és éhen-koristák koplalás és hangjavítás végett. Többször Ritkánlakottjól Balázs 575. sz.

MAGAS

áron vesz vizilovakat a Csónakázótó igazgatósága.

JÓKARBAN

levő használhatatlanná vált cipőperlitmet előserélném jömeneteli cukrászdával. Cim Eszes Jóska utcaseprő.

ELŐSERÉLNÉM

spájba potyogtatott könyveket. Cimet kérek Kínizai-utca 9999.

ELADÓ

boroshordók, melyből kitérő tokaji boromat kitértem, értekezni lehet Cs. kerti tánciskola.

KERESEK

egy elvetemült buvárt, aki a Lőrinczes diányimbe leereszkedne és annak jóvoltáról értesítene. Bajdó Bandi Bellegező.

KERESEK

ugorkás üveget két mázsis orrom besavaoyítására. Leveleket a kiadóhivatalba kérek.

Vallomások.

A husnak:

örbáltam nálad nélkül élni, hittem, hogy elfelejtelek...

A disznónak:

toru, borongós vasárnap délután el a vágy újra füstölt sonkád után...

Aszfaltnak:

eceni aszfalt, de meg repedeztél, egész nyáron át a napon hevertél.

Megint kezdi.

Móriczka panaszolja, hogy a tanítója mindig szekirozza. A papa megsokalja a dolgot és elmegy a fiacskájával a tanítóhoz, aki ezzel fogadja:

— 2x2?

— Látod papa, már megint kezdi!

Jelmondat az oláhokhoz.

Te vagy kinek sohsem hittem, Érted viszket a tenyerem.

Nyomatott a „Debreczeni Ujság” nyomdájában.